

De discriminatie in de toepassing van de cachetregeling voor kunstenaars dient te verdwijnen.

In de werkloosheidsreglementering worden scheppende kunstenaars (beeldende kunstenaars, auteurs, ...) gediscrimineerd ten opzichte van hun collega's, uitvoerende kunstenaars (muzikanten, theaterartiesten, ...). De cachetregeling wordt enkel toegepast op deze laatste categorie.

Dit is des te meer verwonderlijk omdat de arbeidssituatie van scheppende kunstenaars zich veel meer leent tot de toepassing van de cachetregeling dan de situatie van uitvoerende kunstenaars. De arbeidssituatie van die uitvoerende kunstenaars is vaak te herleiden tot een arbeidsovereenkomst voor bepaalde of onbepaalde duur. Een scheppende kunstenaar wordt daarentegen vergoed voor zijn creatie, het gemaakte werkstuk: dit is vergelijkbaar met een arbeidsovereenkomst voor een bepaalde taak.

Zelfs wanneer die scheppende kunstenaar voor die prestatie een belangrijk bedrag ontvangt (bv 5.000 € voor de éénmalige verkoop van een schilderij), telt dit slechts als 1 dag voor de berekening van de toegang tot de werkloosheidsuitkering. Op die manier is het voor scheppende kunstenaars onmogelijk om tot een voldoende aantal werkdagen te komen. Volgens de cachetregeling zou het ontvangen bedrag gedeeld worden door het referteloon van 39,94 € per dag en zo tellen voor meer dan 250 gewerkte dagen. Op die manier wordt het wel mogelijk om tot de voor de toegang tot de werkloosheidsuitkering vereiste 312 dagen in een periode van 18 maanden te komen (voor wie jonger dan 38 jaar is).

Een niet onbelangrijke bijkomstigheid is dat zo het zwarte of grijze circuit zijn aantrekkingskracht verliest!